

[Anne Grete Holmsgård]

af en række politiske årsager, som jeg nævnte i mit første indlæg: for lille almennyttig kvota, vrangvillige kommuner, der ikke ønskede almennyttigt byggeri osv. Den slags akutte kriser mener jeg ikke skal væltes over på Landsbyggefondens frie midler, som skal bruges til de andre formål. Derfor mente jeg, det havde været mest rimeligt, at det udelukkende var staten, der gik ind med en garanti, og så kunne man på anden måde have lagt pres på kommunerne, så at de rent faktisk bruger de her områder til almennyttige formål.

Jeg vil godt sige til hr. Albertsen, at det da er rigtigt, at det ikke er alle, der sidder i bestyrelserne for de omtalte selskaber, der er forlovede med socialdemokraterne. Men én ting kan man i hvert tilfælde sige, og det er, at de ikke er forlovede med lejerne, og at de ikke er valgt til at repræsentere lejerne. Det er det, der er afgørende.

(Kort bemærkning):

Glensgård (FP):

Boligministeren har i denne sag opfundet et nyt udtryk. Det er ordet planlægningsskader. Det følger hr. Albertsen op med at sige: ja men der er ikke disponeret forkert, man har kun disponeret ud fra de forudsætninger, som var gældende på købstidspunktet. Skal det forstås således, at hr. Albertsen vedrørende de private investorer, der har foretaget grundkøb ud fra de dispositioner, de beslutninger, der var gældende på købstidspunktet, men som nu er kommet i klemme, fordi kommunerne har ændret deres dispositionsplaner, vil anmode boligministeren om at komme med et aktstykke, således at de private, der er kommet i klemme på grund af de samme planlægningsskader, også holdes skadesløse? Jeg vil godt sige til hr. Albertsen, at vi ønsker heller ikke, at de private, der er kommet i klemme på grund af de planlægningsskader, boligministeren taler om, skal holdes skadesløse. Men det er dog en ny ting, hvis hr. Albertsen mener, at jordspekulanterne i den private sektor skal have den samme erstatning, for de er jo udsat for nøjagtig de samme forhold, som de sociale bolig-selskaber har været.

(Kort bemærkning).

Palle Simonsen (KF):

Det kan naturligvis være interessant, som hr. Albertsen forsøger det, at finde frem til, hvilke partirepræsentanter der sidder i de forskellige boligselskabers bestyrelser, men jeg synes ikke, at det er det, sagen drejer sig om. Man kan kun sige, at gud være lovet er det ikke alt, der styres af den socialdemokratiske koncern her i landet, også andre er repræsenteret, det er korrekt.

Det, denne sag drejer sig om, er én eneste ting: hvorvidt der skal gives statsgaranti til nogle boligselskaber for at hjælpe dem i nogle vanskeligheder. Det er det, folketingset skal tage stilling til, og til, på hvilke præmisser vi skal gøre det, og om det, folketingset er på vej til at gøre, er tilstrækkeligt opklaret. Det er alene det, sagen drejer sig om, ikke, hvem der sidder i bestyrelserne.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Hr. Glensgård gør sig skyldig i en fejlurdering, når han forsøger at inddrage private investorers eventuelle tab på dette område. Hr. Glensgård, som jeg normalt anser for et kvikt hoved, har i denne sag glemt et par betragtninger, som er nødvendige at have med i den forbindelse. Når private investorer lider tab og har rentetab, så er det mig bekendt sådan efter skattelovgivningen, at de kan fradrage disse tab på deres skatteopgørelser. Der er for disse selskabers vedkommende ikke tale om, at de kan foretage sig noget lignende.

Når man taler om, at vi ikke skal komme selskaberne i møde, for de kunne jo bare have disponeret anderledes, så beder jeg de partier og de repræsentanter, der udtaler sig sådan, om at være opmærksomme på det, når vi inden længe skal tage stilling til den hjælp, der skal ydes landbruget. Hvad er der tale om her? Der er tale om, at mange fortræffelige, dygtige landmænd har investeret ud fra nogle ganske bestemte forudsætninger og er kommet i vanskeligheder. Og hvad gør samfundet og regeringen og folketingset så? De kommer og siger, at vi i givet fald må bistå dem med at komme over disse vanskeligheder, for det er væsentligt og vigtigt, at disse problemer klares.

Min fortræffelige kollega fra finansudvalget, hr. Bilgrav-Nielsen, som jeg beklager så så vred ud, det klæder ham ikke, mener, at